

ВІДСТОРОНЕННЯ ВІД РОБОТИ З ІНІЦІАТИВИ ТРЕТІХ ОСІБ

Стаття 46 КЗпП України закріплює, що відсторонення від роботи допускається не тільки у випадках, встановлених у ній, а й в інших випадках, передбачених законодавством. Роботодавцем відсторонення проводиться не тільки з власної ініціативи, а й на вимогу уповноважених на це державних органів. Звернемося до цього питання детальніше.

- У Положенні про державний енергетичний нагляд за режимами споживання електро-, теплоенергії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України 7 серпня 1996 р., закріплене право Державної інспекції з енергетичного нагляду за режимами споживання електричної і теплової енергії в особі її посадовців вносити керівникам суб'єктів електроенергетики, суб'єктів відносин у сфері тепlopостачання і споживачам електричної енергії або їх уповноваженим особам подання про усунення від виконання обов'язків відповідальної за електричне та теплове господарство посадової особи електротехнічного (теплотехнічного) профілю, дії чи бездіяльність якої призвели до порушення вимог нормативно-правових актів, нормативних документів з питань технічної експлуатації електричних, теплових, тепловикористовувальних установок і мереж або яка не пройшла в установленому порядку перевірку рівня знань правил технічної експлуатації енергоустановок.

- Обов'язкові випадки відсторонення встановлені Законом України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення". Згідно з п. 5 ст. 7 цього Закону та п. 1.2. Інструкції про порядок внесення подання про відсторонення осіб від роботи або іншої діяльності, затвердженої наказом Міністерства охорони здоров'я від 14 квітня 1995 р., відстороненню від роботи або іншої діяльності підлягають: хворі на небезпечні для оточуючих інфекційні хвороби; особи, які є носіями збудників інфекційних захворювань; особи, які

були в контакті з хворими на небезпечні для оточуючих інфекційні хвороби; особи, які ухиляються від обов'язкового медичного огляду; особи, які ухиляються від щеплення проти інфекцій. Відсторонення від роботи здійснюється на підставі відповідного подання уповноваженої на це посадової особи державної санітарно-епідеміологічної служби, яке вноситься власникам підприємства або уповноваженим ним органам.

- Згідно з ч. 2 ст. 16 Закону України «Про дорожній рух» водій зобов'язаний мати при собі та на вимогу працівників міліції передавати для перевірки посвідчення, реєстраційні та інші документи, що підтверджують право на керування транспортним засобом; не допускати випадків керування транспортним засобом у нетверезому стані або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

- За Законом України «Про пожежну безпеку» працівники, зайняті на роботах з підвищеною пожежною небезпекою, один раз на рік проходять перевірку знань нормативних актів з пожежної безпеки, а посадові особи періодично (один раз на три роки) проходять навчання і перевірку знань з питань пожежної безпеки. Допуск до роботи осіб, які не пройшли навчання, інструктаж і перевірку знань з питань пожежної безпеки, забороняється.

- Стаття 147 Кримінально-процесуального кодексу України передбачає відсторонення від роботи посадової особи в разі притягнення її до кримінальної відповідальності за посадовий або інший злочин, якщо вона може негативно впливати на хід досудового чи судового слідства. У такому разі слідчий зобов'язаний відсторонити її від посади, про що вносить мотивовану постанову.

На підставі аналізу наведених ситуацій можна дійти висновку про єдиний підхід законодавця до правового регулювання питання відсторонення, чого бракує практиці застосування відповідних норм. Підтвердженням останнього служать численні спори, що знаходяться на розгляді у судах, предметом яких є незаконне відсторонення працівників від роботи.